

Levélváltás egy vagyonőrrel

A levél első és második oldalát, aminek fénymásolatát közöljük, mindössze a levélíró nevét kitarva, az alábbi linkekre kattintva olvashatja.

D.J. levele 1. - D.J. levele 2.

VÁLASZ:

Tisztelt D. J. Úr!

Sok igazság van a vagyonőrök helyzetével foglalkozó levelében, még ha következtetéseivel nem is lehet mindig egyetérteni. Mindenekelőtt azonban engedjen meg egy személyes megjegyzést. Azt írja, küldött már a Kamarának panaszos levelet, de arra érdemi választ soha nem kapott. Én magam is személyesen válaszoltam például Önnek egy kétoldalas levélben 2006. szeptember 19-én. Nemcsak alaptalan, hanem a munkájukat lelkiismeretesen végző kamarai alkalmazottakra és a szabályok szerint működő kamarai szervezetekre nézve sértő az olyan – legfeljebb rosszindulatú feltevésen alapuló – kijelentés, hogy a Kamarához beérkező panaszos levelek „végső nyughelye a szemeteskosárban volt”. Az ilyen semmivel nem igazolható, mert valótlan állításokat munkatársaim nevében határozottan visszautasítom. Tájékoztatásul közlöm, hogy minden beérkező levelet – beleértve az elektronikus leveleket is – iktatunk és intézünk, s azokra válaszolunk. Az iktatást postabontáskor végzi az erre kijelölt adminisztrátor a levél tartalmától függetlenül, s az irat csak ezután kerül az érdemi ügyintézését végző személyhez. Szelektálásra tehát nincs mód, az iktatókönyvben lévő tételekkel el kell számolni. Sajnos, azt kizárni nem lehet, hogy a postán egy-egy levél elkallódik, s el sem jut a Kamarához. De ha már ide került, annak nyoma van, semmibe venni már csak ezért sem lehet, de nem is célunk. Eljárásaink során a jogszabályokat betartva, de lehetőség szerint mindig az érintett kamarai tag javára igyekszünk az ügyeket intézni.

Felveti, hogy a Kamara semmiféle intézkedést nem foganatosított a szabálytalan foglalkoztatások megszüntetése és a munkáltatók más jogsértései ellen. Valóban számos és – mivel amúgy sem könnyű helyzetben lévő embereket sújt – felháborító visszaélés fordul elő, különösen a bejelentés nélküli foglalkoztatás (arra az időre nem szerez nyugdíjjogosultságot, csorbul az egészségügyi ellátása stb.), munkabér ki nem fizetése, a ki nem adott szabadság és hasonló. Egyet kell látni ezzel kapcsolatban. Magyarországon (is) a jogviszonyokat, köztük a munkaviszonnyal kapcsolatos kérdéseket jogszabályok szabályozzák, amelyek pontosan meghatározzák, kinek mi a joga illetve a kötelessége. Ha ezeket az előírásokat betartják, nincs gond. Amennyiben nem, akkor viszont jogsértést követnek el, amely ellen az illetékes hatóságok – az ügy természetétől függően a rendőrség, a munkaügyi felügyelet, az APEH stb. - joga és kötelessége fellépni (persze ehhez az is szükséges, hogy a jogsértés kiderüljön, tehát vagy állampolgárnak, vagy ellenőrzésre jogosult szervnek be- vagy feljelentést kell tennie). A megoldás tehát az, hogy a tudomásra jutott – és tényszerű – jogsértéseket be kell jelenteni. A bejelentést a Kamaránál is meg lehet tenni, s mi minden ilyen anyagot – minthogy nem mi vagyunk az intézkedésre jogosultak – továbbítunk az illetékes hatóságnak, illetve ha megvannak a feltételei, etikai eljárást indítunk. Vannak persze esetek, amikor magának a panaszosnak kell eljárnia. Például az elmaradt fizetést bírósági úton lehet követelni, s ezt csak maga a jogosult (vagy jogi képviselője) terjesztheti elő. Ennek ez a módja, s ha egyszer a bíróság illetékes az ügyben, akkor attól lehet jogorvoslatot kérni, sem a rendőrség, sem a Kamara, sem más nem járhat el a bíróság helyett. Természetesen ahhoz, hogy a panaszos eligazodjon, minden esetben adunk (ha megkeres minket) jogi segítséget. Igen, a vagyonvédelemben (és ismereteim szerint az építőiparban, a vendéglátóiparban stb.) sajnos vannak visszaélések, azonban érdemes végiggondolni, hogy ami az állam feladata (s amit az állam sem tud egyelőre teljesen felszámolni), annak a megoldása elvárható-e a Kamarától, pontosabban a Kamara tehető-e emiatt felelőssé.

Természetesen a számára nyitva álló lehetőségeket igyekszik a Kamara kihasználni. A vagyonőrök sokszor méltatlanul alacsony bérezésének talán leggyakoribb oka, hogy a vállalkozások – a megbízás megszerzése érdekében – egymás alá licitálnak, s olyan alacsony áron vállalják el a munkát, amiből a munkabérek, közterheket nem tudják rendesen fizetni. A Kamara többéves procedúra eredményeként elérte, hogy módosítsák a közbeszerzési törvényt. Ennek eredményeként ma már a közbeszerzési eljárásban a pályázat kiírója – a leendő megrendelő – kirívóan alacsony ajánlat esetén köteles meggyőződni arról, hogy az ajánlat összeegyeztethető-e a gazdasági ésszerűséggel. Ennek megítéléséhez pedig – ugyancsak a törvénymódosítás felhatalmazása alapján – a Kamara kidolgozta és a Közbeszerzési Tanács rendelkezésére bocsátotta a vagyonvédelemben elfogadható – a törvényes fizetési kötelezettségeket fedező – minimális vállalási ár elemeit és összegét (a 2009. évi megtekinthető a Kamara honlapján). Erről s a hasonló intézkedésekről – a dolog természeténél fogva – a vagyonőrök nemigen tudnak, bár ez is az ő érdekükben történt. Ugyanakkor még egyszer hangsúlyozom, hogy a

vállalkozások szabadságánál fogva tevékenységükbe illetéktelenül nem avatkozhat be a Kamara (ha belegondol, képtelenség, hogy mintegy a Kamara intézkedjen egy vállalkozás belső ügyeiben), viszont ha jogsértés jut tudomására, saját hatáskörben etikai úton, egyébként az illetékes hatóságok bevonásával intézkedik. Fontos azt is átgondolni, hogy a Kamara természetesen nincs jelen a vállalkozások tevékenysége során, működéséért a vállalkozás vezetője, gazdálkodásának jogszerűségéért (részben) a vállalkozás számviteli szakembere felelős, tehát a Kamara közbelépésére akkor nyílik lehetőség, ha az esetleges visszaélést tudomására hozzák. Azt sem árt megfontolni, hogy a jogszabályok a szakszervezetek számára biztosítanak olyan jogosultságokat, amiket sokan a Kamarától kérnének számon. Mivel a munkavállalók védelme a Kamarának is célja, csak erre más eszközei-lehetőségei vannak, mint a szakszervezetnek, az érdekvédelmi szervezetekkel való együttműködéstől eddig sem, s ezután sem zárkozunk el, sőt igényeljük azt, szerepüket azonban – a két szervezet eltérő jogi státuszánál fogva – nem vehetjük át.

Azt írja, hogy szinte mindenkit alkalmaznak a vagyoni védelmi cégek, legyen az bűnöző, csaló, vagy az „utcáról beszólt” állampolgár. Úgy gondolom, a szigorú feddhetetlenségi vizsgálat után hatósági igazolványt kapott személy- és vagyoni örök – mint Ön is – tiltakoznának ez ellen az általánosító megállapítás ellen. Előfordulhat persze – „feketén” alkalmazva – ilyen is, erre az esetre a fentebb elmondottak vonatkoznak.

Mi itt a kamarában mondhatnám napi kapcsolatban állunk tagjainkkal, s tudomásunk van azokról az anomáliákról, amik miatt Ön is joggal háborog, de megkockáztatom, hogy átfogóbban ismerjük a biztonságvédelmi szakma helyzetét az egyes tagoknál. Lehet, hogy Ön kivétel és teljeskörű, tényszerű áttekintése van erről, ezért érzi felhatalmazva magát, hogy általánosító vádakot fogalmazzon meg. Állításai alapján, engedje meg, mégis kételkedem ebben. Divatos frázisokkal operálva a Kamara vezetőit a régi állampártrendszer ideológiája gyakorlóinak titulálja, az új vezetéstől azt várja, hogy „gondolkodásmódjukban, hazafiasságukban [vajon mit ért ezeken ebben a konstellációban?] az emberi megbecsülés kap majd elsődlegességet”, és tevékenységük – szavaiból következően a jelenlegi vezetéstől eltérően – nem a tisztességtelen haszonszerzésre fog irányulni. Mivel eredeti, a vagyoni örök helyzetének javítására irányuló szándékát érteni vélem, nem foglalkozom itt azzal, hogy az ilyen állítások akár büntetőjogi megítélés alá is eshetnének – főként tényszerű alátámasztás nélkül és különösen ilyen általánosító formában –, csupán arra hívom fel szíves figyelmét, hogy a Kamara szakmai köztestület, amelynek tevékenységében nincs helye, s nincs is jelen a politika, azt pedig ebben a relációban nehéz értelmezni, hogy milyen tisztességtelen haszonszerzésre nyílna itt lehetőség.

Az is tény, írja, hogy „a kamarai elnökségi tagok között olyan emberek is vannak, akiknek saját cégeik működnek, és pontosan ezért nem érdeke a Kamarának, hogy a vagyoni örök jogait, érdekeit képviseljék, és jogos panaszait hathatósan kivizsgálják”, továbbá főállásban – mármint a Kamaránál – tetemes havi munkabért kapnak. – Az idézett mondat első fele valóban igaz. A Kamara vezetésében különböző szinteken szerepet vállaló tisztviselőknek valóban van állásuk, akár saját vállalkozásuk is, hiszen abból élnek. Kamarai tevékenységüket azonban – mint már többhelyütt megírtuk, de talán még nem jutott el mindenkihez – kvázi társadalmi munkában végzik. A vagyoni védelmi törvény 47. § (3) bek. szerint „Választott tisztviséget csak az tölthet be, aki a választás előtt a tagság számára nyilvánossá teszi, hogy mely személy- és vagyoni védelmi tevékenységet, illetve magánnyomozást folytató vállalkozásnak tagja, vezető tisztviselője vagy folytat-e ilyen tevékenységet egyéni vállalkozóként”. Ha előfordulna is, hogy valamelyikük – kamarai pozícióját felhasználva – saját érdekében munkavállalóinak jogait sértő és őt magát előnyhöz juttató szabályozást szeretne elérni, ez kiterjedne az ő szakmai konkurenciáját jelentő vállalkozásokra is, tehát nem menne vele semmire. Egyebekben pedig részint a Kamarában a döntések kollektívan születnek, tehát eleve működik egy kontroll, részint a Felügyelő Bizottság és az illetékes (jelenleg az Igazságügyi és Rendészeti) minisztérium törvényességi felügyeletet gyakorol a kamarai döntések esetében. Amennyiben pedig a tisztviselő magánemberként, vállalkozóként követne el jogsértést, mindenki máshoz hasonlóan rá is vonatkozik a jogi úton történő felelősségre vonás lehetősége.

Nem titok az sem, hogy az említett tisztviselők – mivel a kamarai feladatok végrehajtására fordított, olykor nem kevés időt a megélhetési forrásukat jelentő munkájuktól vonják el – tiszteletdíjat kapnak kamarai tevékenységükért. A Pest Megyei Szervezetnél például egy elnökségi tag teljesítményigazolás alapján havi bruttó 10 ezer Ft tiszteletdíjban részesül, ha a számára meghatározott kamarai feladatokat teljesítette.

Természetesen valóban vannak a Kamarának főállású alkalmazottai is, hiszen az adminisztrációt intézni kell, ők azonban kamarai tisztviséget nem viselhetnek, s a döntések meghozatalában nem vesznek részt.

2009.10.21. Pest

Kérdezi, mi történik a befolyt kamarai tagdíjakkal. Erre korábbi – fentebb hivatkozott – levelemben már válaszoltam Önnek, ezért így is hosszúra nyúlt válaszlevelemben most nem térnék ki rá. Azonban tájékoztatom, hogy érvényes kamarai tagsággal rendelkező tagjainknak jogukban áll szervezetünk mérlegbeszámolóját – amit a számviteli szabályok szerint minden évben elkészítünk s amit a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság, valamint a Kamarától független könyvvizsgáló ellenőriz - székhelyünkön megtekinteni.

Tisztelt D. Úr!

Örömmel vettük s vesszük, hogy szót emel a vagyonőrök érdekében, hiszen ez találkozik a Kamara törekvéseivel is. Azonban azt javasolom, hogy mindig ragaszkodjék a tényekhez, és azokat valós összefüggéseikben értékelje.

Budapest, 2009. október 1.

Tisztelettel:

*Galántai Béla
megyei titkár*